

[Formanden.]

tidig Ændring af den særlige Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer, hvilke Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslagene maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Forbrugsafgifter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2631; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 106).

Formanden: Denne Sag kan i indeværende Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Hvis Indsigelse ikke fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Det Lovforslag, der foreligger til Behandling, er praktisk talt det samme som den Lov, der blev forlænget i Oktober 1941. Der er paa enkelte Omraader visse Ændringer, men disse maa anses for at være uvæsentlige. Det gælder de smaa Afrundinger nedad, som er gennemført for brudte Ørebeløb i Tobaksbranchen og i Chokoladebranchen, og det gælder den lille Indrømmelse, der er givet til Barbersprit, Haarsprit o. lign., som antagelig er en kærkommen Gevinst for de Brancher, der arbejder med denne Varegruppe, men som finansielt ikke kommer til at spille nogen stor Rolle. Det gælder ogsaa de øvrige Smaaændringer, der er stillet Forslag om, at de i og for sig ikke forandrer Lovens Karakter. Alle disse Smaaændringer, tror jeg, maa anses for at være Forbedringer, selv om vel ingen vil gaa saa vidt som til at kalde dem væsentlige Forbedringer.

Hvad endelig angaar den Ændring, der er foreslaaet vedrørende Opgørelse af Varelagrene inden for Manufakturbranchen, tror jeg ikke, det i Praksis betyder nogen Ændring i Vilkaarene, som de i Forvejen er.

Det vil sikkert være nødvendigt for enhver Manufakturhandler baade en detail og en gros at optage sit Varelager for overhovedet at kunne skønne over sin Fortjeneste og lave sin Status. Med de mange Prissvingninger, der har været i de senere Aar, og med de store Forskydninger, der er i Varegrupperne, vil det sikkert ikke være muligt at gøre ordentlig Status paa anden Maade end ved en Nyoptagelse af hele Varelageret, og alene af den Grund skulde den foreslaaede Ændring ikke spille nogen afgørende Rolle.

Det, der ligger til Behandling, er altsaa i Virkeligheden en Videreførelse af den lange Række af Afgifter, som blev gennemført i Begyndelsen af 1940, og som senere er blevet forlænget og nu skulde udløbe med Udgangen af denne Maaned. Det, der da bliver at tage Stilling til, er i Virkeligheden kun dette: Kan disse Penge undværes i Statskassen, saaledes at der kan komme blot taalelig Balance paa Finanslov og Statsregnskab, hvis disse Afgifter ikke forlænges?

Jeg kan for mit Vedkommende nøjes med at henvise til de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister har fremsat dels ved dette Lovforslags Fremsættelse og dels ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget. Der har ganske vist fra Tid til anden baade i Pressen og her i Tinget lydt Røster, der har tolket den Opfattelse, at Finansministeren altid er for pessimistisk, naar han fremlægger Forslag til Finanslov. Der ligger naturligvis en vis Støtte for den Opfattelse i de Overskud, der har været paa de senere Aars Statsregnskaber, men jeg for mit Vedkommende mener ikke, det vil være berettiget at vente, at der skal komme saadanne glædelige Overraskelser i de kommende Aar. Vi maa gøre os fortrolige med, at Lagrene af en Række af de Varegrupper, hvorigennem Afgifterne skal komme, er for nedadgaaende. Det gælder ikke mindst den største af de Grupper, der er Tale om her, nemlig Manufakturvarerne. Vi har været betydeligt bedre forsynede, end vi regnede med, da Krigen brød ud, men vi har ikke Lov til at vente, at de Forsyninger, vi har haft, har været saa omfattende, at de kan række til, uanset hvor lang Tid der gaar, inden vi kan købe nye Varer hjem. Det gælder for øvrigt ogsaa en Række af